

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 26T/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723010729
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., Ing. Lucia Vážan Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5723010729.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin JUDr. Ing. Lucia Vážan Valocká na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2024 v Martine takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom B., prechodne bytom C. XX, D. B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina

sa uznáva za vinného, že

dňa 29.01.2023 okolo 17.00 hod. v B. E. F. G. H. XX I. J. H. XX, ktorého vlastníkom je poškodený K. L., nar. XX.XX.XXXX, u ktorého sa obžalovaný nachádzal na návšteve, po predchádzajúcom konzume alkoholu, pri odchode si vypýtal od poškodeného finančnú sumu vo výške 10,- Eur na taxi, ktorú mu poškodený odmietol dať, držiac v ruke koženú peňaženku, poukazujúc na to, že má v nej len 25,- Eur pre vlastnú potrebu a drobnú sumu vo výške 3,50,- Eur, ktorú mu bol ochotný poskytnúť na autobus, obžalovaný nástojil, aby mu dal viac, že aj tak si peniaze od neho vezme, na čo poškodeného jedenkrát sotil, v dôsledku čoho poškodený stratil rovnováhu a spadol bokom tela na sedačku, stratiac tak kontrolu nad peňaženkou, ktorá mu vypadla z rúk, z ktorej následne obžalovaný vytiahol peniaze vo výške 25,- Eur a odišiel z bytu preč, čím obžalovaný spôsobil poškodenému K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, G. XXXX/XX, B. škodu vo výške 25,- Eur,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

a z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písm. g), písm. m) Trestného zákona, na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 8 rokov a 8 mesiacov,

podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 24T/37/2023 zo dňa 18.12.2023, právoplatným

dňa 18.12.2023, ktorým bol obžalovaný uznávaný za vinného zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa § 324 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. L., nar. XX.XX.XXXX v M. G., trvale bytom G. XXXX/XX, B., škodu vo výške 25,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin dňa 03.07.2023 obžalobu na obvineného A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd v tejto trestnej veci vykonal hlavné pojednávajúce v dňoch 05.09.2023, 05.12.2023 a 29.01.2024.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Ku skutku vypovedal tak, že poškodený K. L. prišiel preňho domov na aute, z vlastnej vôle, kontaktoval ho predtým na Facebooku, a zobral ho k sebe domov, tam niečo popili. Poznajú sa už dlhšiu dobu, asi 15 rokov, spoznali sa na sociálnej sieti ale nespomína si, kto koho prvý kontaktoval, pravdepodobne poškodený obžalovaného, stretávali sa aj v minulosti, a to rôzne, niekedy raz za týždeň, niekedy dvakrát do mesiaca, bolo to pravidelne. Stretávali sa za kamarátskym účelom, poškodený mu vysvetľoval, že sa môže k nemu prísť porozprávať, že mu dá aj peniaze, poškodený vedel, že má obžalovaný zlú rodinnú situáciu, ponúkol mu, že mu aj finančne vypomôže. Za sexuálne služby medzi nimi mu vždy dal poškodený nejakú odmenu. Vždy pri návšteve od neho vyžadoval sexuálne služby a vždy mu za ne dal odmenu vo výške 20 až 30 eur. Nie je pravda, že ho v ten deň okradol, normálne sa rozišli, poškodený mu dal peniaze, šiel do obchodu a kúpil si minerálku a cigarety. Potom mu volala kamarátka, že ho hľadajú policajti, tak sa hneď prvej ohliadke prihlásil, aby zistil čo sa deje. Kvôli tomu, že mal problém s alkoholom, absolvoval aj protialkoholickú liečbu. Má priateľku, zamestnal sa a plánujú spoločný život, spoločnú budúcnosť. Poškodený vedel, že si obžalovaný rád vypije, preto ho na to nahovoril. K poškodenému chodil aj v minulosti s jedným kamarátom. Chcel od neho v ten deň odísť domov, ale asi na neho žiarlil. Poškodený vedel, že bol obžalovaný v minulosti trestaný, posielal mu aj balíky do väzenia. Asi sa mu chce poškodený pomstiť. Obžalovaný bol predtým vo výkone trestu, prepustený bol niekedy po Vianociach, nevie presne v ktorom roku. Po výkone trestu sa asi stretávali, nevedel to uviesť presne. Predtým k nemu chodili aj s priateľom obžalovaného. Keď v ten deň od neho chcel ísť preč, lebo bolo veľa hodín, tak on si asi myslel, že ide k niekomu inému, tak asi žiarlil. S priateľom k nemu v minulosti chodili za rovnakým účelom, pre takéto veci ako opisoval už. Keď bol vo výkone trestu, nekomunikoval s poškodeným. Ku koncu trestu mu bolo povedané, že mu prišiel balík od L., vedel o koho ide, no končil trest, tak mu už ten balík nedali. Povedali mu, že ho poškodenému poslali naspäť. Potom sa o tom rozprávali s poškodeným a ten povedal, že mu ten balík neprišiel naspäť a ani obžalovaný ho nedostal. Posledná návšteva, keď sa mal stať skutok, bola v priateľskej atmosfére. Prišli k poškodenému, popili, pojedli niečo, zapli telku, prebehli nejaké tie sexuálne veci. Nepamätá si presne o čom sa rozprávali, či rozoberali vážnejšie témy. Poškodený sa ho ale vždy pýtal čo má nové, na rodinu, čo s priateľom, bol vždy zvedavý na takéto veci. Je samotář, býva sám, pokiaľ vie, tak ho nik okrem obžalovaného nenavštevuje, preto je vždy zvedavý a pýta sa na veľa vecí, aj na rodinu. V čase, kedy sa mal stať skutok, už mal priateľku, určite o tom poškodený vedel, určite mu o tom povedal v ten deň, keďže sa o takýchto veciach rozprávali, čo má obžalovaný nové. Potom už bolo veľa hodín, potreboval ísť domov, poškodený mu dal odmenu za sexuálne služby a obžalovaný odišiel do Kauflandu. Neprebehol medzi nimi žiadny konflikt. Obžalovaný mal vypité, pili obidvaja s poškodeným, ale obžalovaný pil asi viac. Nepamätá si všetko úplne presne. Myslí si, že chcel poškodený, aby tam obžalovaný zostal na noc, nepamätá si ale žiadne požiadavky z jeho strany. Keďže si poškodený vypil, už ho nemohol odviezť domov, preto si myslel, že chcel, aby tam zostal na noc. Čo sa týka sotenia, tak on poškodeného určite nesotil, pamätá si na všetko. Celé stretnutie prebehlo v pokoji, rovnako aj jeho odchod. Nemal naňho žiadne požiadavky. Myslí si, že poškodený políciu následne zavolať preto, lebo si myslel, že chce ísť k niekomu inému. Obžalovaný bol prekvapený, keď mu kamarátka volala, že ho hľadá polícia, vystúpil teda z autobusu, videl hliadku a šiel za nimi

zistiť, čo sa deje. V priebehu toho dňa si s poškodeným nedohadovali ďalšie stretnutie, fungovali cez sociálnu sieť. Odovzdanie peňazí v ten deň prebehlo tak, ako vždy, obžalovaný sa obliekol, sedel na gauči, dal mu peniaze, on sa obul, obliekol a rozlúčili sa. Keď mu dal peniaze, bol asi v chodbičke. Poškodený si vždy zatvoril dvere, aby nevidel, kde tie peniaze berie. V ten deň mu dal normálne peniaze a išiel. Spomenul si, že nemohol u neho ostať, lebo ráno mal nastúpiť do práce. Nevie presne ako poškodený vybral peniaze, obžalovaný sa obliekal a keď sa otočil, už mal preňho peniaze pripravené. Vždy mal peniaze preňho pripravené. Nevie o tom, že by mal poškodený v ruke okrem peňazí ešte niečo. Poškodený povedal, že mu dal 25 eur, ale on mu dal 30 eur. Tie peniaze už mal vždy pripravené preňho, aj teraz. Za každé stretnutie mu dal peniaze, bolo pravidlom, že za každé takéto stretnutie dostal odmenu. Nebolo to vopred dohodnuté, ale bolo to pravidlom, že to vždy takto bolo. V ten deň videl peňaženku poškodeného, mal ju v ruke, peniaze mu dával z peňaženky. Návštev u poškodeného bolo veľa, zlievajú sa mu, preto si tak do detailu nepamätá, pri ktorej návšteve ako došlo k odovzdaniu peňazí, je to už dávno, toto nebolo výnimočné stretnutie, aby si ho zapamätal. Peniaze si od poškodeného v ten deň nepýtal, bolo to pravidlo, za stretnutím mu vždy dal peniaze. Vzhľadom na odstup času si nepamätal, či poškodený držal peňaženku v rukách alebo nie, nepamätal si ani jej farbu, tých stretnutí bolo veľa a nemôže si pamätať už koľko tých stretnutí bolo a aké boli. Obžalovaný uviedol, že podľa jeho vedomostí má poškodený vyše 60 rokov, je na dôchodku. Ďalej uviedol, že v minulosti mal priateľa, teda osobu rovnakého pohlavia, teraz má priateľku, teda osobu opačného pohlavia ako je on. S poškodeným mal dobrý vzťah, kamarátsky, stretával sa s ním preto, lebo doma to nebolo ružové, k nemu si chodil oddýchnuť a aj pre finančné dôvody, pre tieto dôvody chodieval aj k niekomu inému. Za účelom, ktorý predtým opísal k poškodenému priviedol aj niekoho iného, napríklad jeho predchádzajúceho partnera, ale jeden až dvakrát aj niekoho iného.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom poškodeného K. L., čítaním znaleckého posudku č. 123/2023 znalkyne MUDr. Jany Bullovej z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria ohľadom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného (č.l. 69 - 92), znaleckým posudkom kriminálneho psychológa B. K. K. ohľadom psychologického vyšetrenia svedka poškodeného (č.l. 51 - 66), a listinnými dôkazmi ako sú úradné záznamy polície (č.l. 93, 94, 101), zápis o dychovej skúške (č.l. 116), odpis registra trestov (č.l. 231a), lustrácia Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č.l. 231d), lustrácia Generálnej prokuratúry (č.l. 231g), trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 24T/37/2023 zo dňa 18.12.2023, prehratím obrazového záznamu z CD nosiča (č.l. 106) zachytávajúcím obžalovaného v obchodnom dome Kaufland dňa 29.01.2023, prehratím zvukového záznamu z CD nosiča (č.l. 100) a k tomu prislúchajúcich listín týkajúce sa údajov a prepisu k telefonátu poškodeného na policajnú linku (č.l. 95-100) a oboznámením zápisnice a fotodokumentácie z ohliadky miesta činu (č.l. 113).

Z výpovede poškodeného K. L. vyplýva, že v ten deň bol na internete, kde bol aj obžalovaný, ktorý sa ho spýtal, či by prišiel pre neho, s čím súhlasil, bol zvedavý ako sa má, lebo bol v base, zomrel mu otec nedávno. Prišiel teda pre neho, doviezol ho k sebe domov, debatovali, mal navarený obed, tak sa najedli, otvoril aj fľašku a vypili si. Okolo piatej obžalovanému potom niekto volal, tak sa zobral, že ide domov. V chodbičke bytu mu povedal, či mu nedá 10 eur na taxík. Poškodený mu povedal a ukázal, že má len 25 eur na mesačník do fitka. Obžalovaný mu na to povedal, že on mu ich aj tak zoberie, tak sa ho spýtal, či mu ich chce zobrať násilím a povedal mu, že zavolá políciu. Vtedy do obžalovaného ako keby vošiel amok, sotil do poškodeného, ten spadol na sedačku, keď sa zodvihol, už tam obžalovaný nebol, peniaze z peňaženky boli preč a peňaženka bola na písacom stroji, kde má aj počítač. Ďalej uviedol, že sa s obžalovaným pozná asi 10 rokov, vyrastal bez rodičov, bolo mu ho ľúto, že ho vychovávali starí rodičia, on si robil čo chcel, chcel mu pomôcť. Keď potreboval peniaze na niečo, dal mu nejaké peniaze, nie veľa 10 až 20 eur, s tým, že mu tie peniaze požičia a mu ich vráti, ale nikdy mu ich nevrátil. Potom zistil, že ho obžalovaný okráda, ukradol mu dva mobily, raz v peňaženke mal 100 eur na nákup do Poľska, tieto mu zobral a peňaženku mu hodil do schránky, potom sa dlho nevracal, potom zase prišiel a takto to bolo dookola. Potom, keď robil v Martine murára, mal frajerku, v tom čase býval u poškodeného asi mesiac, potom mu poškodený povedal, že takto nemôžu bývať v jednoizbovom byte dvaja, tak si potom obžalovaný s tou priateľkou na Severe prenajal garsónku, dlho s ňou ale nebol, odišiel pracovať do Čiech, tam sa dal dokopy s takým priateľom, moravákom, volal sa B., potom spolu prišli naspäť do Martina, chceli ísť spolu pracovať do Lozorna, ale nemali peniaze ani na cestu, tak im požičal 60 eur, ktoré povedali, že vrátia z prvej výplaty, doteraz mu ich nevrátili, potom sa títo dvaja pobili, rozišli. S obžalovaným sa stretával napriek tomu, že ho v minulosti opakovane okradol, je to tak, že človek niekedy zabudne, aj on zabudol, že ho okradol, vždy človeku príde taká ľútosť, teraz to už

ale bolo neúnosné, obžalovaný zarábal a pýtal od poškodeného peniaze na taxík, vtedy si poškodený povedal, že stačilo. Poškodený nekontaktoval obžalovaného za účelom návštev, prakticky vždy prišiel k nemu na byt, kedy chcel, kontaktoval vždy on jeho, poškodený ho nikdy nekontaktoval ani na sociálnej sieti. Návštevy s obžalovaným u poškodeného prebiehali tak, že sedeli na gauči a sledovali televízor, debatovali, niekedy obžalovaný aj ležal, cítil sa uňho ako doma. Čo sa týka sexuálneho charakteru ich návštev, poškodený uviedol, že obžalovaný je bisexuál, má skúsenosti so ženami a mužmi, a to bohaté, podľa jeho mienky robil chlapom prostitúta, u poškodeného bol na internete a hľadal chlapov, s ktorými by sa mohol stretnúť a zarábať na nich poskytovaním sexuálnych služieb. Keď bol uňho, rád sa odhaľoval, vyťahoval vtáka, masturboval a mal rád, keď mu to robil niekto iný, nebol však čistotný, úd mu smrdel, nohy mu smrdeli a keď odišiel, musel vetrať celý byt, mal rád, keď mu to robil niekto iný, niekedy mu to robil aj poškodený, lebo on to tak chcel. V deň, keď sa stal skutok, si obžalovaný vytiahol úd, masturboval, poškodený mu to tiež trochu, ale ho to nebavilo, tak sa on sám dorobil. Kým nemal obžalovaný internet, chodil ku nemu často, aj každý týždeň. Na internete si myslí, že si zháňal chlapov na zárobok. Potom sa to obmedzilo, lebo mal frajerku, potom odišiel do Čiech. Vždy sa stretávali uňho. Boli sa v lete na rybníku v Ďanovej aj kúpať a vtedy mu prvýkrát obžalovaný zaplatil večeru. Keď tu bol s tým moravákom, poškodený mal narodeniny vtedy, zobral ich na večeru do Valče, zaplatil saunu a večeru, vyšlo ho to vtedy 300 eur. Vzťah s obžalovaným bol dobrý, tešil sa z jeho návštev, dalo sa s ním rozprávať, keď sa stretali, financie mu dal len vtedy, keď ho požiadal s tým, že mu to vráti, ale to sa nikdy nestalo. Obžalovaný ku nemu nechodil s nikým. V deň, kedy sa stal skutok, sa rozprávali o tom, ako bolo v base, bol zvedavý ako sa obžalovanému žije, tiež mu zomrel otec, s ktorým nežil, tak chcel vedieť, ako to majú. Poškodený mu do basy na Vianoce poslal balík, boli v ňom oriešky, vianočné figúrky, ponožky a spodky, obžalovaný tvrdí, že ho nedostal, ale jemu sa ani nevrátil, tak nevie, či si ho nechali bachari. V deň skutku ho po tom, ako vyšiel z basy, kontaktoval prvýkrát, nevedel ani kedy mu skončil trest a kedy vyšiel z basy, išiel v ten deň preňho, doviezol ho k sebe, ponúkol mu alkohol, ako každej návšteve na Slovensku, sa ponúkne alkohol. Vie o tom, že obžalovaný mal problémy s alkoholom, raz, keď uňho bol ten jeho kamarát B., chytil a vylial alkohol, aby ho obžalovaný nemohol piť. V ten deň skutku mu nehovoril o žiadnom vzťahu, vie o tom, že mal vzťah s B., potom sa pobili a rozišli. V deň skutku mal obžalovaný telefonát, povedal, že ide preč, vypravádzal ho teda v chodbičke, keď bol už oblečený, obutý a pýtal tých 10 eur, v tom čase bol s ním v chodbičke. Obžalovaný si vypýtal peniaze, poškodený vzal peňaženku niekde z izby, šiel za ním naspäť do chodbičky, otvoril peňaženku a povedal mu, že tam má tých 25 eur na fitko, že iné peniaze nemá. Obžalovaný mu povedal, že aj tak si ich zoberie, vtedy vedel, že bude zle, obžalovaný je mladý chlap, má silu a sotil doňho, zobral peniaze, poškodený letel na sedačku. Je to jednoizbový byt, vzdialenosti v tom byte sú veľmi malé, tá chodbička je veľmi malá, bol na rozhraní izby a chodbičky, sotil doňho a padol na sedačku. Potom sa pozviechal zo sedačky a keď sa postavil, už tam obžalovaný nebol. Zobral peňaženku, otvoril ju a už tam peniaze neboli. V peňaženke mal 25 eur a drobné 3,50 eur, tie mu ponúkal na mestskú dopravu, povedal si, že keď pracuje v Martine, určite má mesačník, tak mu tie drobné budú stačiť na cestu Martin – Žabokreky. Pri tom, ako ho sotil, neutrpel poškodený žiadne zranenia, sedačka je mäkká. Po incidente volal políciu hneď, ako zistil, že peňaženka je prázdna. Policajtom povedal to isté, policajтка mu dala fúkať, na núdzovú linku uviedol len toto isté, nevie o tom, že by do telefónu na 158 povedal, že ho hodil o zem, možno bol rozrušený, tak zle povedal. Obžalovaný nikdy nebol agresívny, preto sa poškodený čudoval, keď toto spravil. Čo sa týka krádeže mobilu a peňaženky v minulosti, poškodený si len myslí, že mu to ukradol obžalovaný lebo nik iný k nemu nechodil, aj peňaženku mu do schránky hodil, kto iný by to robil. Keď sa obžalovaný vrátil z Čiech, aj sa priznal v slabej chvíli, že mu to on ukradol, aj ten B. ho upozornil, aby si dával pozor na veci. Obžalovaný prišiel k nemu kedy chcel, bol uňho ubytovaný, mal kľúče od bytu, nepotreboval sa s ním dohadovať na stretnutí, prišiel kedy chcel. Raz sa stalo, že prišiel k nemu dokrvavený, povedal mu, aby šiel preč, nech ide za bratom, ktorý býva v B., aby ho ošetril, on ale nechcel odísť, tak mu povedal, že zavolá políciu, ale kým polícia prišla, obžalovaný odišiel. Poškodenému bolo nepríjemné, že prišiel zakrvavený. Jeho anamnézu pozná celú, za 10 rokov sa spoznali hlbšie, vie ako žije, vždy mu ho bolo ľúto, ale toto už bol vrchol, povedal, že robí v Strojárňach a vzápätí od neho pýtal 10 eur. Na moment, keď mu obžalovaný zobral peniaze si nepamätá, ležal bokom na sedačke, ktorá sa nachádza oproti dverám na chodbičku, nie na fotelke, ktorá je bližšie k chodbičke, pričom si nevedel presne vysvetliť, ako tam padol ale tak skončil, asi boli s obžalovaným viac vo vnútri v miestnosti a nie v chodbičke, keď tam dopadol, asi cúval do miestnosti, keď videl, že je obžalovaný zúrivy. Nevie odhadnúť ako dlho mu trvalo, kým sa zo sedačky pozviechal, bol to taký čas, počas ktorého mohol stihnúť zobrať mu tie peniaze z peňaženky. Bolia ho nohy, tak mu mohlo chvíľu trvať, kým sa postavil. Jeho posledný očný kontakt s obžalovaným bol, keď ho sotil, potom už nevidel ako zobral tie peniaze ani ako odišiel. Vie, že keď sa postavil, peniaze tam už neboli.

Zo znaleckého posudku č. 123/2023 zo dňa 19.05.2023 znalkyne MUDr. Jany Bullovej z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria ohľadom vyšetrovania duševného stavu obžalovaného, vyplýva, že uňho nebola zistená v čase vyšetrovaného skutku ani v čase vyšetrovania prítomnosť takej duševnej choroby alebo poruchy, ktorá by vzhľadom na jeho charakter mala forenzný význam. V čase vyšetrovaného skutku bol u obžalovaného prítomný stav ľahkej alkoholovej opitosti jednoduchého rázu. Obžalovaný vedel aký účinok má alkohol na jeho konanie a daný stav si privodil vlastným pričinením. Nebola zistená patická ani komplikovaná opitnosť, teda konanie obžalovaného nebolo chorobne ovplyvnené. Z uvedeného dôvodu znalkyňa konštatovala, že v čase vyšetrovanej udalosti boli u obžalovaného jeho rozpoznávacie schopnosti zachované, a jeho ovládacie schopnosti boli s ohľadom na požitý alkohol znížené ľahko, forenzne nevýznamne. Obžalovaný v čase vyšetrovaného skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať. Vo vzťahu k návykovým látkam znalkyňa konštatovala, že u obžalovaného je prítomné škodlivé zneužívanie alkoholu, zatiaľ bez závislosti, a syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok (marihuana, pervitín) so subjektívne udávanou abstinenciou od uvedených látok minimálne posledný rok, preto v čase vypracovania znaleckého posudku považovala za postačujúce opatrenie spočívajúce v zákaze zneužívania akýchkoľvek návykových látok, vrátane alkoholu spolu s probačným dohľadom s cieľom kontroly, či skutočne obžalovaný prisnu abstinenciu dodržiava. Záverom znalkyňa konštatovala, že aby pobyt od obžalovaného na slobode nebol pre spoločnosť rizikový v zmysle páchania obdobnej trestnej činnosti, pre akú je vyšetrovaný, je potrebné, aby dodržiaval prisnu absenciu od návykových látok, vrátane alkoholu.

Zo znaleckého posudku kriminálneho psychológa B. K. K. ohľadom psychologického vyšetrovania svedka poškodeného vyplýva, že osobnosť poškodeného je simplexná s extrovertným temperamentom s prirodzenou potrebou sociálneho styku a s krátkym doznievaním negatívnych zážitkov. Intelektové výkony vzhľadom na vek svedka poškodeného sú priemerné, teda v norme. Myslenie svedka poškodeného je autonómne, konzistentné. Kognitívne funkcie nevykazujú také narušenia, ktoré by mali zásadný dopad na schopnosť správneho vnímania, zapamätávania a následného reprodukovania udalosti, ktoré prežil a ktorých sa zúčastnil priamo. V skladbe emocionality je prevaha pozitívnych citových kvalít. Z vyšších citov je v popredí optimizmus a flegmatickosť. Vyšetrením neboli zaznamenané známky traumatickej emocionality. Nálada je normoforická. Nevykazuje pocity menejcennosti a má primerané mienenie o sebe. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je zachovaná, apsyhotická. Intelektové schopnosti svedka poškodeného sa nachádzajú v pásme priemeru. Aktuálny stav intelektových schopností a osobnosti nevykazuje známky deteriorácie pod vplyvom vekovej degradácie mozgových štruktúr. Úroveň mravného úsudku je v štádiu autonómie. Kognitívne funkcie (intelektové, mnestické) nevykazujú také narušenia, ktoré by mali zásadný dopad na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovat' udalosti, ktoré prežil a ktorých sa zúčastnil priamo. Poškodený teda nemá zníženú spôsobilosť vnímať, zapamätať si a s odstupom času reprodukovat' vzniknuté javy a vonkajšie podnety v zhode s objektívnou skutočnosťou. Reprodukčné spôsobilosti svedka poškodeného sú vierohodné. Je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovat' udalosti, ktoré prežil vo vzťahu k vyšetrovanej veci. U svedka poškodeného neboli zistené sklony ku skresľovaniu vnímaných skutočností, či dopĺňaniu medzier v pamäti neskutočnými prvkami a ani sklony k prezentovaniu neskutočných a vymyslených dejov. Psychologickým vyšetrovaním poškodeného nebola zaznamenaná indoktrinácia inými osobami a ani konfabulácia. Mravný úsudok je v štádiu autonómie. Čo sa týka vzťahu poškodeného s obžalovaným pred skutkom a v čase spáchania skutku, poškodený počas psychologického interview uviedol, že sa s obžalovaným poznajú približne 10 rokov, spoznali sa cez sociálnu sieť, kde si písali a s odstupom času sa začali spolu stretávať. Obžalovaný pomáhal poškodenému na záhradke. Mali spolu dobrý vzťah. Poškodený ich vzájomný vzťah bral ako mentorský, vzhľadom k tomu, že obžalovaný nemal jednoduchý život a starali sa o neho starí rodičia. Takto to obžalovaný reprodukoval poškodenému a on to následne uviedol počas interview. Svedok poškodený sa snažil obžalovanému pomáhať, sám priznáva, že mu občas dal nejaké peniaze, ktoré obžalovaný tvrdil, že mu vráti, ale nikdy sa tak nestalo. Občas sa stretávali aj u poškodeného doma. Obžalovaný, keď mal problémy, býval spolu s poškodeným približne mesiac uňho doma. Na otázku ako vyzeralo vtedy ich spoločne súžitie poškodený odpovedal, že neboli nejaké výrazné problémy. V tom období obžalovaný pracoval na stavbe a platil si obedy v školskej jedálni, kde mu ich poškodený chodil vyzdvihovať, aby mal aspoň na večeru niečo teplé, keďže chodil neskoro domov. Za nájom obžalovaný v tom období poškodenému platil. Ale keďže poškodený býva v jednoizbovom byte vravel obžalovanému, že nemôžu tak dlho existovať a približne po mesiaci sa obžalovaný odsťahoval s frajerkou. Počas rozprávania o

ich vzťahu poškodený spomenul, že už ho raz obžalovaný okradol. Vtedy mal 100 eur v peňaženke, zobral peniaze a peňaženku dal do schránky. Vtedy to neriešil cez políciu, nechal to tak, nakoľko súcitil s obžalovaným a vzhľadom na obžalovaného nefahké obdobie mu nechcel robiť problémy. Taktiež si svedok poškodený spomínal, že raz volal na obžalovaného políciu, keď nechcel odísť z jeho bytu, ale kým prišla hliadka obžalovaný už odišiel. Bolo to, keď obžalovaný prišiel z mesta zakrvavený, že sa s niekým pobil. Poškodenému povedal, že nemôže ostať u neho a nech ide radšej k svojmu bratovi. Záverom svedok poškodený uvádza, že si uvedomuje, že ho obžalovaný klamal vo viacerých veciach a nechce sa s ním už kontaktovať ani nič mať spoločné, aj vzhľadom ku skutku, ktorý je predmetom vyšetrovanej veci. Poškodený uviedol, že ani tentokrát by nepodal trestné oznámenie, keby sa obžalovaný nezachoval tak, ako sa zachoval a nezobral by mu všetky peniaze z peňaženky s aroganciou a vetou, že keď mu ich poškodený nedá, aj tak si ich zoberie. Záverom kriminálny psychológ konštatoval, že svedka poškodeného na základe psychologického vyšetrenia hodnotí ako vierohodného bez sklonov k úmyselnej konfabulácii.

Z kamerových záznamov z obchodného domu Kaufland zo dňa 29.01.2023, z úradného záznamu z ich vyhodnotenia políciou zo dňa 08.02.2023 a z fotodokumentácie vyhotovenej z týchto kamerových záznamov (č.l. 101 - 106) má súd preukázané, že o 17:50:43 hod. obžalovaný vošiel do obchodného domu Kaufland, o 17:55:53 hod. obžalovaný vybral 5 eurovú bankovku spomedzi 10 eurových bankoviek, o 17:55:58 obžalovaný platí 5 eurovou bankovkou a o 17:58:50 hod. obžalovaný vychádza z obchodného domu Kaufland.

Zo zvukového záznamu telefonátu poškodeného na policajnú linku 158 zo dňa 29.01.2023 vyplýva (v podstatnej časti), že poškodený skutok nahlásil polícii, pričom uviedol že obžalovaný bol uňho, opil sa, hodil ho o zem a vytiahol mu z peňaženky 25 eur a odišiel, okradol ho.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva že bol celkom 5 krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť, najmä majetkového charakteru. V prvom prípade išlo o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/114/2015 zo dňa 21.10.2015, ktorým ho súd uznal za vinného zo zločinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody (§ 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, § 194 ods. 1 Trestného zákona) za čo mu uložil trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, v ktorej sa dňa 13.01.2017 osvedčil, pričom toto odsúdenie je zahladené a na obžalovaného sa v tejto veci hľadí ako keby nebol odsúdený. V druhom prípade bol odsúdený Okresným súdom Zlín dňa 19.07.2019 pod sp.zn. 1T/129/2019 za trestný čin vyhrážania (§ 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) Trestného zákona Českej republiky), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 10 mesiacov, pričom v skúšobnej dobe sa dňa 18.03.2022 osvedčil. Tretíkrát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/184/2020 zo dňa 06.07.2020 za prečin krádeže (§ 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona), za čo mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 mesiace v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 02.10.2020. Štvrtýkrát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 0T/33/2021 zo dňa 14.04.2021 za prečin krádeže (§ 212 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), za čo mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 26.12.2021. Posledné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 24T/37/2023 zo dňa 18.12.2023, ktorým súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa (§ 324 ods. 1 písm. b) Trestného zákona), za čo mu uložil trest odňatia slobody na 1 rok, na výkon, ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Toto rozhodnutie bolo na hlavnom pojednávaní oboznámené aj z príslušného pripojeného spisu.

Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa dopustil celkom štyroch priestupkov a to konkrétne dňa 04.02.2016 sa dopustil priestupku tým, že znečistil verejné priestranstvo, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur, dňa 11.07.2016 sa dopustil priestupku proti majetku tým, že rozbil sklenenú výplň na vstupných vchodových dverách do objektu na ulici N. O. XX I. B. a spôsobil tak poškodenému škodu vo výške 100 eur zničením veci, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 120 eur, dňa 30.06.2020 sa dopustil drobnej krádeže v obchodnom dome Billa na Hodžovom námestí v Bratislave, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur a dňa 02.08.2022 sa dopustil priestupku tým, že prechádzal cez koľaje na mieste, kde je to zakázané za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 eur.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry vyplýva, že voči obžalovanému je, okrem už vyššie uvedených trestných konaní, v ktorých už bol právoplatne odsúdený, vedené ešte jedno trestné konanie za prečin krádeže a poškodzovania cudzej veci (§ 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 245 ods. 1 Trestného zákona), ktorých sa mal dopustiť dňa 29.10.2022, ktoré je vo fáze prípravného konania.

V súlade s § 278 ods. 2 Trestného poriadku, súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie sa stal, má znaky trestného činu - zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a spáchal ho obžalovaný.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a to tak po objektívnej ako aj po subjektívnej stránke. Tohto zločinu sa dopustil ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia, ako prostriedok na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného, v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spácha na chránenej osobe. V zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona je chránenou osobou osoba vyššieho veku, a podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona sa osobou vyššieho veku rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov. Objektom, ktorý chráni trestný zákon týmto ustanovením je tak osobná sloboda ako aj majetok poškodeného, ktorého sa chce páchatel' zmocniť. Obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako mu bol kladený za vinu, teda použil násilie voči poškodenému – jedenkrát ho sotil – a to v úmysle zmocniť sa peňazí poškodeného, ktoré mu tento na jeho žiadosť odmietol dať (bol ochotný mu poskytnúť len sumu vo výške 3,50 eur), pričom takéhoto konania sa dopustil voči poškodenému, o ktorom vedel, že je osobou vyššieho veku (vo svojich výpovediach tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom uviedol, že má poškodený 60 – 70 rokov, že je dôchodca). Obžalovaný sa dopustil tohto trestného činu ako osoba plne zodpovedná a to v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom táto okolnosť vyplýva z vykonaného dokazovania, ktoré preukazuje vedomé konanie obžalovaného smerujúce k použitiu násillia s úmyslom zmocniť sa peňazí poškodeného.

Obžalovaný je zo spáchania skutku kladeného mu za vinu usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného K. L. (v celom rozsahu uvedená vyššie), ktorý podrobne popísal ako k skutku malo dôjsť, teda, že s obžalovaným sa dňa 29.01.2023 dohodli na stretnutí, boli uňho doma, kde v priateľskej atmosfére posedeli, najedli sa a popili nejaký alkohol, pozerali televízor, potom sa obžalovaný rozhodol, že ide domov, pred odchodom pýtal od poškodeného 10 eur na taxik, na čo mu poškodený uviedol a ukázal, že má len 25 eur na mesačník do fitka a drobné 3,50 eur, ktoré bol ochotný mu poskytnúť na autobus, s čím však obžalovaný nesúhlasil a domáhal sa poskytnutia vyššej sumy, pričom mu uviedol, že aj tak si peniaze zoberie, na čo mu poškodený odpovedal, že či mu ich chce zobrať násilím, že zavolá políciu, na čo obžalovaný doňho sotil, poškodený v dôsledku toho spadol na sedačku a keď sa zodvihol, obžalovaný už v byte nebol, peňaženka, ktorá poškodenému pri páde vypadla z rúk bola položená na písacom stroji avšak v nej už neboli peniaze. Takýto priebeh skutku (v podstatných bodoch) poškodený zhodne opísal pri všetkých svojich vyjadreniach či výpovediach, a to tak pri volaní na policajnú linku, pri podaní vysvetlenia policajtom, pri podaní trestného oznámenia, ako aj pri výpovedi v pozícii poškodeného po začatí trestného stíhaní a vznesení obvinenia a tiež v konaní pred súdom, je teda od začiatku konania pri opise priebehu skutku konzistentný a neodchyľuje sa ani v podrobnostiach. Súd po vykonanom dokazovaní a osobnom vypočutí poškodeného nemá pochybnosť o pravdivosti jeho tvrdení a jeho výpoveď považuje za vierohodnú, pričom v tomto smere súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku kriminálneho psychológa, ktorý svedka poškodeného na základe psychologického vyšetrenia vyhodnotil ako vierohodného, ktorý nemá sklony k úmyselným konfabuláciám. V konaní nebola zistená, ani tvrdená, žiadna skutočnosť, ktorá by vierohodnosť svedka akýmkoľvek spôsobom oslabil. Súd mu v plnom rozsahu uveril.

Podporne je konanie obžalovaného preukázané aj zvukovým záznamom z telefonátu poškodeného na tiesňovú linku polície 158 zo dňa 29.01.2023, ktorý bol vykonaný krátko po spáchaní činu a ktorý bezprostredne zachytáva psychické rozpoloženie poškodeného a jeho prvotné oznámenie rozhodných skutočností. Je z neho zrejmé, že poškodený bol rozrušený. Opísal v krátkosti čo sa udialo, pričom to bolo v súlade s tým, ako vypovedal neskôr aj na polícii aj pred súdom. Skutočnosť, že pri volaní na tiesňovú linku uviedol, že ho obžalovaný „hodil o zem“, pričom neskôr uvádzal, že doňho „strčil“ či ho „sotil“, v dôsledku čoho spadol na sedačku, nepovažuje súd za tak odlišnú a rozpornú, aby bola spôsobilá znížiť vierohodnosť výpovede poškodeného ako celku. V zásade aj takýto popis potvrdzuje fyzický kontakt medzi obžalovaným a poškodeným, v dôsledku ktorého poškodený spadol.

Ďalším nepriamym dôkazom, ktorý preukazuje pravdivosť tvrdení poškodeného a teda preukazuje vinu obžalovaného zo žalovaného skutku je aj kamerový záznam z obchodného domu Kaufland zo dňa 29.01.2023, na ktorom je zaznamenaný obžalovaný v daný deň ako nakupuje v uvedenom obchodnom dome, pričom pri platbe použil päť eurovú bankovku, ktorú vyberal spomedzi dvoch desať eurových bankoviek, čo zodpovedá výpovedi svedka poškodeného, ktorý uviedol, že mu obžalovaný vzal 25 eur. Obžalovaný tvrdil, že mu poškodený dal 30 eur.

Podporne je pravdivosť tvrdení poškodeného a teda aj vina obžalovaného preukázaná aj úradnými záznamami polície zo dňa 29.01.2023 z preverovania trestného činu, z ktorých vyplýva opis priebehu skutku zhodne s tým, ako je obžalovanému kladený za vinu aj v podanej obžalobe a teda potvrdzuje konzistentnosť tvrdení poškodeného o tom, ako malo ku skutku dôjsť, čo mu predchádzalo, aký bol jeho priebeh. Z týchto úradných záznamov vyplýva aj skutočnosť, že podľa tvrdení poškodeného mal v peňaženku 25 eur, pričom táto suma bola v dvoch desať eurových bankovkách a jednej päť eurovej bankovke.

Súd má za to, že uvedené dôkazy navzájom korešpondujú a predstavujú ucelenú niť tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno bezpečne vyvodit' záver, že obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku a to konaním opísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom tým naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný v rámci svojej obrany tvrdil, že poškodený mu dal peniaze dobrovoľne v daný deň a že policajtov zavolať preto, že asi naňho žiarlil, keď chcel ísť za niekým iným od neho. Tieto tvrdenia obžalovaného však nie sú ničím podložené, súd ich považuje za účelové a žiadny iný dôkaz ich nepodporuje. Napriek dlhoročnému vzťahu medzi poškodeným a obžalovaným, ktorý opísali obidvaja obdobne, nebolo ani raz spomenuté, že by niekedy v minulosti poškodený na obžalovaného žiarlil a dožadoval sa, aby sa nestretával s inými osobami, pričom mal vedomosť o jeho vzťahoch s priateľom či priateľkou. Tento tvrdený motív konania poškodeného, preto súd nepovažuje za dôveryhodný. Navyše, ak by aj motívom pre zavolanie polície bola takáto skutočnosť, nezabavuje to obžalovaného viny za spáchaný skutok, teda že sa dopustil násillia voči poškodenému, ktorý je osobou vyššieho veku s úmyslom zmocniť sa peňazí poškodeného. Súdu sa ďalej javilo ako nelogické, že by poškodený dobrovoľne dal obžalovanému peniaze a potom by zavolať políciu s tvrdením, že mu ich obžalovaný ukradol, keďže v minulosti mu opakovane poskytoval či požičiaval peniaze a nikdy políciu z takéhoto dôvodu nezavolať.

Za situácie, kedy pri skutku nebola prítomná iná osoba odlišná od obžalovaného a poškodeného, a teda nie je žiadny priamy svedok, ktorý by dosvedčil priebeh skutku, a tvrdenia obžalovaného a poškodeného o priebehu skutku sú odlišné, je nevyhnutné posúdiť, výpoveď ktorého z aktérov skutku je vierohodnejšia a či existujú nepriame dôkazy svedčiace v prospech tvrdení poškodeného alebo obžalovaného. V danom prípade súd jednoznačne uveril poškodenému, ktorého tvrdenia sú podporené aj nepriamymi dôkazmi ako je znalecký posudok kriminálneho psychológa vo vzťahu k poškodenému, záznam z telefonátu na núdzovú linku polície, úradné záznamy polície a kamerový záznam z obchodného domu Kaufland. V prospech tvrdení obžalovaného neexistujú žiadne dôkazy.

Na základe uvedených skutočností súd sumárne konštatuje, že obrana obžalovaného bola vyvrátená a súd tvrdeniam obžalovaného neuveril, tieto nie sú podporené žiadnym iným dôkazom. Obžalovaný žiadne dôkazy svedčiace v jeho prospech nenavrhol vykonať, jeho postoj v konaní bol pasívny,

poškodenému nekládol pri jeho výsluchu, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom žiadne otázky (a to napriek tomu, že bol pri nich prítomný), ktorými by bolo možné podporiť jeho tvrdenia a oslabiť tvrdenia poškodeného, keď mal za to, že poškodený nevádza pravdu. Za takejto dôkaznej situácie súd nemal dôvod uveriť tvrdeniam obžalovaného a neuveriť tvrdeniam poškodeného, ktoré boli podporené aj ďalšími nepriamymi dôkazmi (uvedenými vyššie) a ktorý má navyše ako svedok povinnosť vypovedať pravdu, na rozdiel od obžalovaného.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že súhrn vykonaných dôkazov v tejto trestnej veci tvorí jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku a ktoré vyvracajú obranu obžalovaného.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad upravených v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za trestný čin lúpeže spáchaný na chránenej osobe podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov. Súd pri ukladaní trestu obligatórne prihliadal na § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich a prítiažujúcich okolností. V danom prípade súd u obžalovaného nezistil žiadnu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona avšak zistil tri prítiažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. g) Trestného poriadku, teda že spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného predpisu osobitnú ochranu - v byte iného, ďalej podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov, keďže v súbehu s týmto trestným činom spáchal aj trestný čin útoku na verejného činiteľa (konanie Okresného súdu Martin sp.zn. 24T/37/2023) a podľa § 37 písm. m) Trestného poriadku, teda že už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe prítiažujúcich okolností súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby na 8 rokov a 8 mesiacov (základná sadzba 7 – 12 rokov, rozdiel je 5 rokov, pričom 1/3 z toho je 20 mesiacov, teda 1 rok a 8 mesiacov). Keďže sa obžalovaný stíhaného skutku dopustil skôr (29.01.2023), ako bol právoplatne odsúdený za iný jeho skutok (trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 24T/37/2023 zo dňa 18.12.2023, právoplatným dňa 18.12.2023), súd mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 42 Trestného zákona, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, teda pri aplikácii tzv. asperačnej zásady, keďže sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami, preto sa trest ukladá podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a horná hranica trestnej sadzby trestu trestného činu z nich najprísnejšieho, teda trestného činu lúpeže, sa zvyšuje o jednu tretinu (z hornej hranice), teda o 4 roky, z 12 rokov na 16 rokov. V zmysle uvedených skutočností súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 8 rokov a 8 mesiacov až 16 rokov. Keďže súd aplikuje pri určovaní trestnej sadzby ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona, nezohľadnil vo výroku o treste zistenú prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko by išlo o duplicitné prítiaženie páchatelovi tou istou okolnosťou, že sa dopustil viacerých zbiehajúcich sa trestných činov (R 1/2011).

Súd je toho názoru, že primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci stavu veci a zákonu je pre obžalovaného trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, a to aj napriek tomu, že nejde o prvotrestaného páchatela, ktorý už bol navyše aj opakovane vo výkone trestu odňatia slobody a je možné konštatovať, že ním páchaná protiprávna činnosť má stúpajúcu tendenciu v jej závažnosti. Súd má však za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu, ktorými sú najmä nízka výška spôsobenej majetkovej škody (25 eur), ale aj dlhodobé vzájomné vzťahy obžalovaného s poškodeným, keď bolo medzi nimi bežné poskytovanie (požičiavanie) finančných prostriedkov zo strany poškodeného obžalovanému v sumách zodpovedajúcich spôsobenej škode v tomto konaní a tiež nízka intenzita použitého násillia zo strany obžalovaného voči poškodenému a jej jednorazový charakter (jedenkrát ho sotil, pričom je potrebné zobrať na zreteľ, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu a v stiesnených priestorových podmienkach bytu aj pri slabom postrčení mohol spadnúť veľmi jednoducho), pričom v dôsledku použitého násillia nebolo poškodenému ublížené na

zdraví, je uloženie trestu odňatia slobody na samotnej dolnej hranici plne odôvodnené a dostačujúce na dosiahnutie sledovaného účelu trestu. Trest odňatia slobody v takejto výmere súd považuje za úplne dostačujúci na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného, ako aj jeho nápravy a prevýchovy a súčasne odradzujúci iných od páchania trestných činov. Uložený trest súd považuje aj za dostatočne spôsobilý vyjadriť morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol pred spáchaním tohto trestného činu v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (dňa 26.12.2021 vykonal trest uložený mu za prečin krádeže – bod 4 odpisu registra trestov), súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za jeho zbiehajúcu sa trestnú činnosť, v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 24T/37/2023 zo dňa 18.12.2023, právoplatným dňa 18.12.2023, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa § 324 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Čo sa týka náhrady škody súd uložil obžalovanému povinnosť, aby poškodenému K. L. nahradil škodu spôsobenú týmto trestným činom vo výške 25 eur, keďže súd nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnený poškodeným považoval v celom rozsahu za preukázaný a opodstatnený.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.